

ROMÂNULUL.

26 IULIU 1863.

ANULU VII.

LUMINEZĂ-TE
ȘI VEI FI.

ZIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICOLELE TRAMISE ȘI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direptoriul ziarului: C. A. Rosetti. — Gerante răspundătorii: Anghel Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratoriul ziarului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Abonarea pentru districtul pe an. . . 152 lei
Sese luni 76 —
Trei luni 38 —

Abonamentele începând la 1 și 16 ale fie-cărui lune
Ele se fac în districte la corespondinții ziarului și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

În Austria la direcțiile postale și la agențiile de abonare, pe trimestru 10 florin argintă valută austriacă.

VINERII.
ANULU VII.
VOIESCE
SI VEI PUTE.

va eș: în toate zilele afară de Lunia și a dona-ți după Serbătoria.

Abonarea pentru București pe an. . . 128 lei
Sese luni 64 —
Trei luni 32 —
Pe lună 11 —
Ună esemplariu 24 par
Inscripțiile linia de 30 litere 1 leu
Inscripții și reclame linia 3 lei

OSOIU, moșie a Statului, s'a dat de către călugării străini, supț nume de schimb, d-lui Vornicului N. Doacan. Acastă spoliare a averilor Statului s'a făcut, în contra legilor și a ordonanțelor de către un tribunal, care încă a recunoscut prin actul judecătoresc pe călugării străini PROPRIETARI DE VECI ai averilor române.

Ministeriul scie, și confirmă prin tăcerea sa, spoliarea averilor Statului și dreptul dat călugărilor străini de proprietari de veci ai averilor națiunii române. Cine dă Moșia cea mică este învederat că va da și moșia cea mare.

BUCUREȘTI, 25/8 Captoru Augustu.

Cusfirgitul unei acestei-a se facu trei tremește, pentru care publicarăm pe totă ziua declarări, cându individuale cându colective, și declarări provenite de la Români din toate clasile și de felurite credințe politice, în favoarea legii, a convențiunii, și a regimului constituțional și contra ilegalității, arbitrarului și guvernământului personal. Aceste declarări au cu atât mai mare însemnatăde cu cât ele au emanat de la propria și libera voință a fiă-cărui-a; cu câtu este sciut că toți deputații cari au votat în adunare Adresa și refuzul impositelor s'au dusu îndată la casele lor, în locu d'a sta în capitală și a lucra pentru a lumina națiunea asupra procesului; cu câtu este sciut că ei nu s'au dusu nici în colégiurile lor respective spre a esplica în mijlocul alegătorilor lor desbaterile din Adunare și a propaga cele susținute de dînșii, precum și a făcutu în alte țere în asemenea impregiurări, precum și a făcutu chiaru în anul acesta în Prussia și precum, dupe noi, trebuia, erau datori a face d. deputați. Cu atât mai însemnată căci deputații cari au pronunțat în adunare pentru regimel personal, nu numai, în mare parte, nu s'au retrasu ca cei-l-alți în căminele lor ci încă au intrat în funcțiuni administrative și au susținut și propagat astufel prin puterea administrativă opiniunile ce au susținut în Adunare. Cu atât mai însemnată cu câtu se scie că la noi omenii n'au deprinderu d'a susține inscrișu opiniunile lor politice. Cu atât mai însemnată cu câtu cei cari nu plătescu impositel și declară în publicu că se supun articolului 25 alu Convențiunii erau goști și prigoniți în toate interesele lor materiale. Credem d'ar c'acest faptu este atât de vedutu, de cunoscut și recunoscut de totă lumea, și dovedit, în aceste colone în cursu de luni întregi și pe totă ziua, încatu nu mai este nevoie ca mai mulți cetățiani se facă pe totă ziua necontenite și felurite sacrificii pentru alu dovedi mai multu. Credem că în facia violărilor de lege și de domiciliu, în facia despuirilor chiaru ce se face în publicu, și oficiale nu celor cari refuză impositel, ci celor cari publică refuzurile lor, este uă datori pentru noi se necetăm d'a mai espune pe cetățiani la atâtea loviri publicandū epistolile ce ne au trimis și care near mai trămite.

În epistolile ce publicăm mai la vale va vedea fiă-care spoliările și călcările de lege cele mai de necredutu și va înțelege câtu de multe au fostu refuzurile bugetelor cându guvernulu a ajuns în asemenea desperate esese. Se va vedea cumu se ie întreite și împătrite amende de câtu cele prescrie de lege. Se va vedea că plătiindu cineva patru imposite de diferite

natură este supusu a plăti până la 800 lei amendă pe anu de va fi urmăritu pe tremeștu și de 2400 de va fi urmăritu pe lună, precum suntu deja urmăritu unii. Se va vedea că pe lângă strafu suntu supuși la judecări, cum dd. Gr. Brăncovenu, Turnavitu, Apostolescu etc; se va vedea, cea-a ce este și mai frumosu, că guvernulu a mersu cu rățacirea, cu turbarea, cu delirium tremens, pin'a opri pe omeni d'a merge spre aș face afacerile lor sau a-și căuta sănătatea precum și a făcutu cu mai mulți cetățiani din Ploiesci și din București, cum dd. Radovici, N. Lăzărescu, Dum. Panaiot, Dum. Sfetcu, M. Mincu, cărora li s'a refuzat pașporte până ce nu voru plăti impositel pe lunile viitorie și încă la unii pe unu anu întregu. Se se citesc epistolile de mai la vale și credem că fiă care va vedea c'aceste prescurtări, precum și cartea de blestem scosă de la mitropolitul și publicată în Monitoriul Oastei, în privința impositelor, arată învederat că maioritatea ier a refuzat impositel și că prin urmare nu mai este trebuința se mai dăm pe omeni în ghiara arbitrarului publicandū declarările lor. Manifestarea s'a făcutu pentru trei tremește, și faptele guvernulu au dovedit și n'acesta ilegalitate, arbitraru, slăbiciune pentru presinte, și prin urmare peire pentru viitoru.

Cracovia 30 Iuliu. Insurginții au interceptat corespondința între generalul Krusceff și generalul Koslankoff, comandante în Volhynia.

Krusceff cere ajutoru. Koslankoff refuză din cauza marii desvoltări ce a luat iusurecțiunea în Volhynia.

Citim în Morning-Post, 30 Iuliu: de la Constantinopole pină la Stockholm, afară de Berlin, totu este contra Rusiei. Austria voiesce a-și crea uă bariere contra Rusiei. Suedia voiesce a profita de ocaziune. Czarulu, voindu a arunca pulbere în ochii Europei, a otăritu a face câte va conceși Finlandriei, daru dinsa nu se va lasa amăgi; ea va cere autonomia administrativă și politică, reale și imeđiată. Finlandria dorește chiaru separarea sea de Rusia.

Marsilia, 30 Iuliu. Uă telegramă din London cătră Pörtă a anunțat că amiralitatea întrebuințandū acum pe toți lucrătorii maritimi pentru arsenalile sele, terminarea fregatelor destinate Turciei se află suspensă.

Uă telegramă din Rusia anuță preparative de resistință.

Fuad pașia a adunat consiliulu; s'a decisu că armata turcescă, acum în numeru de 85000 de omeni, se va rădica la numeru de 160,000. Doue tabere de oșervare voru fi stabilite în Bosnia și la Dunăre.

Arsenalile marinei își indoiescu activitatea.

Principele Michaelu alu Serbiei organiză uă miliți d'ua sută de mii de omeni.

Se anunță de la Odesa că partita starovierilor simpatiză pe facia cu Polonia. Armata rusescă este deja incompletă în provinciile meridionale.

Viena 31 Iuliu. Imperatul Francisu Iosef va pleca mâne la Gastein, unde se țice că se va intilni cu regele Prusiei.

Viena 31 Iuliu. Notele Austriei, Franciei și Engliterei, nu voru fi identice de câtu în conclusiunile lor. Ar-

gumentarea va fi diferită conformu limbagiului tinutu de Rusia către fiă-care din cele trei puteri.

S'a răspândit și persiste scomolul despre demisiunea principelui Gorciakoff.

Breslau 1 Augustu. Starea de așediu este decretată în provincia prusiană Posen.

London 1 Augustu. În regiunile noastre guvernamentali se crede că principele Gorciakoff a propus președintelui Lincoln uă alianță ofensivă și defensivă, pentru eventualitatea unui resbelu alu Americi cu puterile occidentale sau unui resbelu alu Rusiei cu acele-ași puteri.

Logica și Calomnia.

Unulu din drepturile cele mai naturale ale omului care cugetă este libertatea deplină d'a esprieme ideile și părerile sale.

Acastă libertate care înalță și măresce pe omu a fostu multu timpu prigoniță, năbușită și sugrumată de ignoranță, de rea credință și despotismu. Dupe vécuri de lupte, libertatea a triumfat, a petrusu în instituțiunile celor mai multe state, și peste pucină va deveni singura base solidă pe care se voru înalța toate societățile.

Bine-facerile prețioșe ale acestei libertăți sunt mai mult și mai bine înțelese în desbaterile publice dintre osebitele ideie.

Toți omenii nu potu avé acelși credințe, acelși păreri, acelși ideie. Osebirea lor a produsu desbateru, și din desbateru a eșit lumina, adevurul, progresulu.

În toate vécurile și în toate țerele, alături cu adevurul, a fostu și minciuna; alături cu logica a fostu și calomnia. Logica se întemeiează pe gândirea serioșă, pe judecări drepte, și este arma puternică a adevurului. Calomnia se întemeiează pe rătăcire, pe viclenie, pe patima orbă, și este arma slabă a minciunii.

Numerose fapte sunt înaintea noastră spre a ne încredința pe deplin că în lungele și încocatele desbateri și lupte cari s'au urmat de cându omenii au început a esprieme cugetările lor, totu deuna demnitatea, onoarea, logica, puterea și triumfulu au fostu cu acei cari au așerat cu credință adevurul, și totu deuna înjosirea, corupțiunea, degradarea, calomnia, slăbiciunea și căderea au fostu cu acei cari au sprijinitu cu nerușinare minciuna.

Se cercetăm acestu faptu supț regimel parlamentar.

După ce vântulu revoluțiunilor a spulberat putrelele guvernul asolute cari se împrotivau ideilor celor nou, suveranitatea poporului, libertatea, desbateru, controlulu națiunii, răspunderea puterii au devonit principiile pe cari s'au întemeiat guvernul moderne, numite constituționale, represintative, parlamentare.

Supț aceste regimel, desbateru liberă a dobândit uă mare întindere și însemnată. Toate lucrările, toate me-

surele, toate legile, totu ce se face este desbătutu, controlat, judecat, în Adunare, de represintanții națiunii, și în presă, de organelle opiniunii publice.

Sperința a dovedit în chipulu celu mai pozitivu numeroșele bine-faceri ale desbaterii în țerele cari se bucură de libertățile constituționale, mai cu sémă cându aceste țere au fericirea se abă guvernul oneste și inteliginți cari s'aplice cu sinceritate acele libertăți. Dar desbateru între țarie, spre a produce un adeverat bine, spre a lumina guvernulu, spre a forma opiniunea publică trebuie totu-deuna se fie serioșă în a-retările sale, demnă în espresionile sale, și mai pre susu de toate independente, sinceră și de bună credință în ideile ce susține și pentru care se luptă.

Din nefericire, amu vedutu în toate țerele țarie cari nu sunt petrunse de chiămarea lor, cari nu înțelegu adeveratele mijloce d'a dobândi influință în publicu și d'a face se triumfe ideile lor, și cari, conduse de patime miserabili, cu consciința năbușită de interese, înjosite înaintea guvernelor arbitrate, perdendū ori ce simțimentu de rușine, se degradă a se face așerătorii servili ai abuzurilor ai călcărilor de lege, ai sugrumării libertăților publice, ai despotismulu desfrănat și coruptoriu, și perdindū ori ce simțimentu de rușine, se desonoră prin injuriile, prin calomniile, prin insultele ce aruncă, cu turbarea unor omeni nebuni, contra celor cari se luptă cu demnitate și convicțiune pentru libertate, pentru adeveru, pentru dreptate, contra guvernelor incapabili cari spre a rămâne la putere, calcă în picioru legile fundamentale ale țerei, desprețuescu voința națiunii, compromit prin nesciință și slăbiciune cele mai mari interese, întemeiează prin silă guvernulu asolutu fără controlu și fără răspundere, și ducă țera la peire prin arbitraru, prin abuzuri și prin corupțiune.

În toate țerele, țariele unor asemenea guvernul au înfășat cel mai revoltătoru spectaculu de toate nerușinatele desfrănări ale celor mai infame calomnie.

Ecă ce țicea Benjamin Constant:

„În adeveru, în care țarie defăimarea cea mai scandalosă s'a desfășurat, supț protecțiunea ministeriului, cu mai multă cutedanță? sau, spre a vorbi mai exactu, cari sunt singurele țarie care, așerate de censură, s'au deosebitu prin minciune și calomnie? În cari țarie, în timpu de patru luni, s'a tratat uă parte întregă a Camerei de resvăritori, de conspiratori, de vagabonți de omeni fără lege, de inimizii ai Franciei, fără ca cei calomniați se pōtă răspunde, fiindu sicuri d'a fi judecați și osindiți? — Agenții ministeriului, armați cu țariele sale străbatu societatea mută și legată cu insolința ce le-o dă siguran-

ța d'a nu fi pedepsit. Ele insultă, atacă, calomniează: minciune și defăimare, fără se li se pōtă răspunde. Toate delictel ce presa pōte comite. au fostu suferite, aprobate, protegiate de censură în țariele ministeriului. — Censura este cunoscută: faptele ascese, arbitrarulu nepedepsit, toate abuzurile acoperite c'unu velu, țariele ministeriale avindū privilegiulu defăimării, ori ce răspunsu contra calomniei pedepsit, și instrumentele acestor mijloce atât de înjosite, omeni și mai degradați, aleși în noroiulu literaturii și alu politicii, funcționari ai ministeriului, omeni cari se grăbescu totu-de-una a se țiri în urma puterii și cari scriu ori ce voiesce ministeriulu, numai se fie plătiți. — țariele cari au călcat în picioru legile cuviinței și ale moralei nu sunt țariele liberale. Din contra, pentru perderea guvernului, sunt țariele ministeriale.

În aceste țarie s'au vedutu așperându-se abuzurile de putere, dictatura, tirania; în aceste țarie s'au făcutu apologia asasinatului și s'au găsitu apeluri la omoru și la resbelulu civile. Aceste țarie v'au numitu, pe d-voștră, colegii mei, deputați trădători și sperjuri! Aceste țarie au trecut peste marginile cuviinței și au călcat în picioru totu ce este mai respectabile și mai sacru.

Asemine, Chateaubriand țicea: „Se pōte vedea uă mai uricioșă, uă mai abominabile prigoniare a presei independinței? sunt termenii desultu de țari, espresionii destul de vii spre a esprieme indignarea ce inspiră această prigoniare? Ce! aș făcutu uă lege de censură prin care ne răpiți libertatea de a ne așera, și țariele voștre nu resuffă de câtu resbunarea contra opozițiunii; este uă turbare contra celor cari nuși plecū fruntea înaintea arbitrarului ministeriale, turbare care aduce această nerușinare a despotismulu. Voiți prin țariele voștre se uicideți p'acei pe cari i-aș rănit, de frică se nu lăsați marturi ai violinței voștre, de frică se nu fiți recunoscuți, judecați și condamnați de tribunalele opiniunii. Și ecă libertatea ce voiți a ne dal ecă cea-a ce se numesce uă censură contra licenței Micele tiranie subalterne ieu caracteriulu înjosiri în care s'au născut. — Faptele sunt înaintea noastră. Unu ministeriu conspiratoriu contra libertăților publice, prin censura care nebușesse vocea independente, are țariele sale cumpărate în cari neinsultă și ne calomniează, cari atacă totu ce este mai sacru, cari sunt mijloculu cel mai activu d'a corupe opiniunea, mijloculu cel mai grab-

nică de ași crea pe totă suprafața țerei aderanți și complici. De nu vom protesta cu energiă contra acestei politici, vom fi complicii crimelor sevirișite, ai revoluțiilor ce ar putea izbucni. Această lege a cenzurii, domniilor, este o lege adevărată conspiratrice! — Gazetele ministeriale, prin minciune și calomnie, au destepat în toate suflătele libere desgustul, desprețul și ura pentru o sistemă d'administrațiune, care prin asemenea detestabili mișcări, sploatează în folosul arbitrarului celor — oameni incapabili patru-șeci de ani de revoluțiuni, de biruințe și de nefericiri!

Eacă unde sunt minciuna și calomnia; totu-de-una în diariile ministeriale în cari se desfășură cu nerușinare și nepedepsite; totu-de-una instrumentele uricioase ale guvernelor cari se ridică mai pre sus de legi și cari voescă a rămâne la putere contra voinței țerei, prin arbitrar și prin corupțiune; totu-de-una unde este abuzul, incapacitate, slăbiciune și nepuțință, silinduse a da o umbră de legalitate guvernului care s'a pusă afară din lege, prin minciunile cu cari retăcescu opiniunea publică, prin calomniile cu cari inegresc p'acei cari ridică vocea în favoarea libertății și a moralității.

Calomniați, apostoli ai minciunii din toate țerele, servitori ai arbitrarului, doctori ai despotismului, calomniați! Istoria ne spune unde ați prăvălit guvernele ce ați așezat, și disprețul general în care și voi ați cădător și v'ați ucis.

Scolă a minciunii, plină de patime, de interese și d'ambitiuni, pune înainte pe toți discipulii tei crescuți în corupțiune și în înjosire, reversă cu cinismul toate injuriile și defăimările asupra celor cari te credă condamnată la peire, împreună cu toate doctrinele tale absolute și cu toate guvernele cari se servesc cu mișcările tale.

Calomniați, sclavi ai isbindei trecătoare a forței brutale, cari v'ați revoltat un minut spre a vă ridica din cele din urmă trepte, și apoi v'ați legat cu lanțurile de gît spre a nu căde mai jos, fără se mai puteți înțelege că sclavia lasă urmele degradării p'acei cari se ridică printr'insă.

Calomniați dar spre a vă face bine cunoscuți și spre a vă perde, curățind calea cea mare a viitorului, a libertății, a virtuții și a progresului.

Voi n'ați învins și nu veți învinge, ecă ce ne spune istoria, căci minciunea nu poate învinge adevărul, căci calomnia nu poate învinge logica.

Calomnia șerpe inaripată care aci se terasce, aci sboră, spre a merge mai iute decât adevărul care o urmărește, sau spre a se ascunde de toate privirile indignate, calomnia veninosă și terifiantă, după cum a descris-o Beaumarchais, se zdrobesce naintea omului de onoare cu conștiința curată, naintea adevărului întemeiat pe judecată și pe logică.

Minciunea și calomnia nu pot convinge pe nimeni; mișcările detestabile ale slăbiciunii și ale injustiției, ele întărită, revoltă la început pe oamenii onestă prin violențe, prin injurie de vergondate, și apoi cadu tocite în disprețul general.

Logica singură, întemeiată pe le-

gile judecării și pe speriința istoriei printr'ua desbatere demnă, onestă și sinceră, încongiurată de stima și considerațiunea publică, merge înainte cu credință, dobîndesce influința. Lumină, convinge și face în fine se triumfe adevărul, adică, libertatea, justiția, progresul.

Eacă ce ne spune istoria mai multor vécuri de lupte.

Radu Ionescu.

Correspondință particulară a ROMANULUI.

Sibiu, 28 Iuliu 1863.

Aveam totu temeiul de a ve spune cele ce am scris erî despre starea cestiunii naționale a românilor supuși M. S. Apostolice. Mai mult încă: amu gicitu încotro suntu inclinate spiritele.

În ședința de erî, după mai merunte încercări de scrutin pentru alegerea membrilor ce trebuia se completeze biuroul dietei, Prea Sfinția părintele episcopul Șaguna s'au suțu la locul rostirilor către Adunare, închipuita tribună de care într'altă scrisoriă v'amu alinsu unu cuvintu, și a-colea într'ua cuvintare, pronunțată serbătorește cum se dice pe aici, au espus politica adoptată de secțiunea română a dietei. Secțiunea sa pe urmă au aplaudat și ea.

Părintele episcopul încă cu unu spre-șeci zile mai înainte anunțase Adunării că are se propuie Adresa dreptu răspunsu la discursul tronului. Erî dieta nu era deplină organizată în intru, însă era învederat obosită de atâtea scrutături, și cu uă marcată bucurie s'au pusă a asculta cuvintarea părintelui Șaguna. Scopul Prea Sfinției Sale nu au fostu a propune unu proiectu de Adresă, ci numai a schița ideea ce ar trebui se inspire Adresa. Astu-felul oratoriului au espus totu-d'ua dată uă adevărată programă politică. Storcîndu bine-cuvintarea Prea Sfinției Sale, altă nu curge decât simțiminte de filială supunere către imperatul și tendințe de a lînisci pe adversarii politici ai românilor. Nu vremu *tabula rasa*, au strigat în proprii termini Prea Sfinția Sa; nu voim se stergem trecutulu; ținemu la independența constituțiunii transilvane și la modificările de forme ce reclamă spiritul timpului și păpărintesca voință a imperatului, carele vră egalitatea drepturilor pentru toți. Acesta au fostu în substanță cuvintarea părintelui Șaguna. Nu mai vorbesc aici de forma cuvintării nici de maniera rostirii; ca se dau uă ideea ar trebui se-și descriu cu deamănăntu, și nu-mi începe timpul. Atăta voiu se scii: că prin organulu episcopului din Sibiu, Români în dietă și-au desemnat, vrîndu ne vrîndu, atitudinea lor. Precum au dîsu espresu Păr. Șaguna, patrioții Transilvaniei nu voru de cătu revivificarea, regenerarea constituțiunii celei vechie. Îți facu grație de desvoltările oratorice, cu toate că însuși maiestăsa prosă a oratoriului Romanu au fostu evocată spre a ilustra ideea Părintelui Șaguna, că Români Transilvani astăzi voru ordinea, vechia sistema constituțională în contra căria atăta au strigat. Ce e dreptulu, această constituțiune va se fi modificată prin diploma din Octombrie 1860 și prin aceea ce imperatul pre-grățiosu va bine-voi a da la cererea

dietei actuale; însă, ori cumu, faptul este, — și pre sfinția-sa însuși au rostitu cuvintulu fatalitate, — faptul fatal este că Români în acestu momentu gravu nu gîndesc de cătu se-și adepotescă și ei capulu în edificiulu cuducă alu constituțiunii magiario-seciosesecă! Alea *jacta est*. Eacă încă unu popor tînăru ce compteză cu trecutulu! Se vedem ce se va nasce din această împreunare a junelui Ardealu emancipat cu bețrăna feudalitate înhobotată cu năframa liberalismului modern.

București, 1863 Iuliu 24.
Primită la Redacțiune 25 Iuliu
la 9 ore dimineața.

PREFECTULU CAPITALEI BUCUREȘTI.

Domnule Redactorii.

Prin jurnalulu „Românulu“ de la 23 correntu ce redigeti, am vedutu tratandu-se cestiia lui Hristofor Xenis, dupe epistola ce publicați din partea acestuia.

Ca se ve constată, d-le, că, faptul s'au petrecut cu totul altu-fel, iar nu dupe cum stăruia a sprijini prin diariulu d-vostă, și ca se luminedu publiculu că asemenea reflexiuni, din partea diariulu d-v. mergu din neadevăr, viu a ve face următoarele explicații.

Între correspondința lui Zaharias Sardelis de care tratăda nota sub-scrisulu de la 25 Iuliu trecut sub No. 49,240 adresată Redacției jurnalulu „Reforma“, găsiindu-se câteva hărtil olografe și autografe din partea lui Xenis, prin care aduce aceleași injurii și calomni, nu numai contra Șefulu Statulu, dar și contra întregel națiuni române, publicate prin diariile elene; din acestu punctu de vedere numiți mai sus dovedindu-se calomniatori, a fostu necesitate mei antiu a se aduna toate probele, puindu-se înainte și conceptele de correspondință ale lui Xenis, și apoi a se face investigațiile legale care suntu de competența d-lui Procuror alu Curții Criminale de apel.

Trimițindu-se dar, la locuința lui Xenis d. comisaru respectivu prin asistența unu oficieru, fără a întrebuița forța arătată prin epistola numitul Xenis, procedăndu cu totă cuvința, a adunat hărțile de correspondință, le-a sigilat cu sigiliulu Comisiei și alu lui Xenis, și aducindu-le la Prefectură, unde neapăratu era trebuință se vie și Xenis, spre regularea hărtilor în mai puțin de 3 ore, fără a fi arestat, sau și făcutu această lucrare, cându apoi i s'a datu drumulu numitul Xenis, arătăndu prin nota Prefecturii ou No. 21045 totu din ceea și, către onor. Consulatu Britanicu sub a căruia protecție arătată că este, ca se trimiță pe supusulu seu în ceea și fiindu cerut de d. Procuror alu Curții Apelative Criminale.

Așa dar, d-le redactorii, fără se se cunoscă de către lectorii diariulu d-v. că Prefectura Capitalei n'a liberat pe numitul Xenis în temeu lu vrîndu note a onor. Gen. Cons. Britanicu, ci numai pentru că Poliția terminăndu-și lucrarea la care a credutu necesare prezența numitul Xenis i a datu drumulu a se pregăti.

Domnule redactorii, respectulu ce am către demnitatea postulu ce ocupu și către Domnitoriulu Românilor ce mi a încredințat acestu postu me opresca a ve comunica actele autentice ale acestor streini, demne de osîndă. Colonele diariulu d-v. nu le ar putea conține într'unu șir de mai multe zile, ele sunt date astăzi în mână Justiției, și dupe ce se va pronunța Justiția, atunci aceste acte voru dovedi de ce natură au fostu oamenii aceia în privința Statulu nostru Român și alu lîniscel publice pe care d-v i ați tratat ca amici și-i ați protegit în public.

Asemănatu § 37 cap II partea II din legea Presei, ve rog domnule redactorii a însera nota de față în oclu dintăiu numeru alu acestui diaru.

Primiți domnule redactorii încredințarea oșebitorulu mele considerații.

Prefectul Marghiloman.

D-lui Prefect alu Capitalei București.

Domnule Prefect,

Tote câte s'a scris în această foie în materia despre care se vorbește în adresa dumitale, s'au scris, pe temeiulu declarării făcute în public de către d. Xenis, prin epistola sa; și s'a dîsu curat și limpede: — „Ne impli-

nim misiunea d'a publica epistola d-lui Xenis și a accepta întîmpinarea guvernului“, etc. Astu-fel daru răspunsulu dumitale, întîmpinările dumitale, negarea dumitale, sunt unu răspunsu s'ua întîmpinare făcută epistolei d-lui Xenis, uă negare afirmărilor făcute de d. Xenis. Unde oste adevărul? Între afirmările d-lui Xenis sau negările Poliției? Acesta n'o putem se noi și rămâne a se descurca între Poliție și domnia sa și la apretuirea publiculu.

Poliția dice că n'a întrebuițat forța; d. Xenis dice că a fost și forță și spargere. Poliția dice că d. Xenis a venit la Poliția „spre regularea hărtilor“; d. Xenis dice că nu s'a regulat nici o hartiă. Poliția dice că n'a fost arestat. D. Xenis dice din contra că i s'a pus și caraula la uși, și că a fost liberat dupe cerea caprarulu Consulatulu, fără se i se fi dîsu nimic, fără se scie ce s'a vorbit între capraru și Prefectul, care mai adaogă, că la venirea caprarulu a fost „vestit d. Prefectul“ (chiămat) chiar de la Palatul de la Cotroceni.

Acestea constatate nu-mi mai rămâne, d-le prefectu, a responde decât la cele dupe urmă linie ale adresei dumitale.

Respectulu ce amu pentru lege și pentru libertatea individuală, mi împune datoria a sustine că nu se calcă domiciliulu unu om de către Poliția decât pentru crime și crime veghiate; și până ce nu se va dovedi ce crime veghiate au comis d. Sardelis și Xenis, poliția, dupe noi, au violat libertatea individuală.

D. Xenis spune că scrisori luate de poliția din domiciliulu d-lui Sardelis, s'au publicat prin tipari și publicistulu a declarat că le a luat „de la AUTORITATE LEGALISATE“. N'ai răspunsu nimic la acesta, d-le prefectu, și prin urmare ai confirmat. Și de va fi astu-felul noi dîcem și sustinem că autoritatea care calcă domiciliulu unu om, îi ia scrisorile și apoi le divulgă, și le dă încă unu participariu spre a le publica, violăză cele mai sacre datorie, comite o crimă chiar și morele și politică și n'contra legii. Acesta este opiniunea noastră și o declarăm din nou în public și o sustinem, sicuru fiindu că și legile și opiniunea publică voru fi cu noi. Mai adaogăm încă, d-le Prefectul, ca răspuns la liniele din urmă ale Adresei dumnevoastră că am protegiat și vom protegi în public totu deuna — protecțiunile secrete nu sunt în obiceiurile noastre — pe toți căți voru fi loviți afară din precerierile legii. Am protegiat și vom protege pe cei mai criminali; îndată ce se va face în contra lor cea mai mică nedreptate. Dreptatea, dupe noi, este pentru toți erî nu pentru unu, și trebuie se fi respectată chiar în privința celor mai criminali. Ne pare rău dacă acea frază a domnului-tale s'ar putea lua de unu că poliția aptuale n'are protecțiune de cătu pentru amicii sei și prin urmare lovit pentru cei cari nu-i crede supuși, sau amici. Acesta în sfințit potu fi opiniunea d-lui Prefectul, erî nu, a noastră; noi din contra apărăm legea, apărăm pe ori ce asuprit și suntem ca democrați frești cu toți oamenii, chiar cu cei greșiți, pe cari avem datoria ai pedepsi frățește erî nu cu ură și inimiză; ș'amici cu dreptatea, cu legea, și cu ori ce omu, până ce nu ni se va dovedi că omulu acela ne a înșelat și că se prefăcea amic și patriot pentru interese personale.

VINDĂRI ILEGALE.

Pitești 17 Iuliu 1863.

Domnule Redactorii.

Precum v'am anunțat în epistola trecută, după publicarea făcută în

orașu prin tobă cu câte-va zile înainte, erî la 16 ale lăbriței s'a vindut cu licitațiune obiecte de la 17 persoane, și astu-și de la alte două persoane, peste totu în Nr. de 19 erî în cele viitorie se va vinde și altor ur-măriși.

Trebuie se ve spunem că, cu totu plôia grea ce cădea necontintu în ziua de 16, toba polițienescă, bătută sub umbrelă, pe la magazine și locuințele celor urmăriși a făcutu armonia aceluile zile întregi. Oamenii de animă, pentru sacrificiulu ce datorescu sustinere drepturilor constituționale, și garanțarea României prin convențiune cu totă licitațiunea produsă în spirite de acestu spectaculu, bețrăni și tineri, urmăriși și nă în sfințit, au dat probe de osietință, ei nu s'au dat înderetu înainte acestei scomotoșe operațiuni, ci loș privit cu sângele cel mai rece în capetu, chiaru prezența poliștilor dorobanți polițienesci la ușele din aceste licitațiuni, mesură necoprită la legea de urmărire, nu le a putut produce nici uă înferbințelă la recă existință! Este lesne de înțeles că publiculu cu totă plôia în torință, mergea cu grămada pe cătu se putea dupe toba poliției la toate aceste operațiuni.

Resistența acestă potu servi guvernulu de bună lecțiune ca se înțelegă pînă unde cetățianii scii și poștină la apărarea drepturilor constituționale.

Iată care a fostu rezultatulu acestor vindări:

De la d. Ioan Mihălescu s'a vindut două borcane cu dulceta, lei 115.

De la d. Constantin T. Grigorescu (deputatul camerii) uă pușcă cu uțevă lei 650.

De la d. Gingulescu unu candelabru lei 130.

De la d. Dimitrie Teșianu uă mesă și uă coșnicioră argintu lei 630.

De la d. Ghița I. Năciovicu uă mesă lei 63.

De la d. Vasile Dragomirescu uă mesă lei 620.

De la d. Ioan Constantin nouă caturi ștruch lei 500.

De la d. Ghița Ionescu două bucăți madapolon lei 2,000.

De la d. Nicolae Iordănescu șapte caturi ștruch și două jeni lei 700.

De la d. Costache Nicolau două bucăți americă lei 450.

De la d. Ianache Rađu trei bucăți sâpun lei 600.

De la d. Gheorghe H. Anton două borcane dulceta lei 250.

De la d. Iban Sfetescu două caturi și uă țigăia aramă lei 810.

De la d. Dimitrie Sfetescu uă caturi aramă lei 1,000.

De la d. Costache Costănescu trei borcane dulceta lei 1,100.

De la d. Dimitrie Panaiotu două borcane dulceta lei 2,500.

De la d. Nicolae Apostolescu uă ue oglindă lei 500.

De la d. Vasile Mihalopolu uă oglindă lei 70.

De la d. Gheorghe Hina unu caturi delabru lei 800.

Ce-a ce se vedutu și mai ciudat în această operațiune este că, procedura urmăritorului fiindu făcută pentru plata contribuțiunilor pe lunele din urmă pînă la lăniu oclosuivă, dumni perceptorii într'unu modu erăși ilegale, au trăs contribuțiunea din prețulu obiectelor vandute și pentru luna lăniu, pentru care nu îndepinșeră aceiași procedură. Erî daru ce s'au dîsu, dacă uădată aplică legea urmăritorilor în asemenea cazuri, unde nu se pot aplica, de ce se nu trecă și peste dîsa la toate mișcările publiciste, prin cari se pot lua bani de la cetățianii după budgetu ministeriale?

Noi credem că va veni unu orașu care se scintorece în pungela contribuabililor amondeste ce li se ie pe ne

droptu, fiindu ca apera, prin nevointa de a plati, integreia drepturilor constitutiunali prescrie de conventiune si sustine prin votul Onor. Camere de la 26 Fevruarii trecut.

Incã unu onorabile comerciant d. Niță Lăzărescu, din cei ce au declarat ca nu plătește, aflându-se supțu urmărirea cu alu II gradu prin sigilarea a două pachuri bumbacu din marfa magasinului se, și avindu Interese comerciali a merge la Brașov, a fostu silitu a plăti contribuțiunea, căci altu-fectu d. Prefectu n'a voit u a-l da pasportu. Se dice ca pentru această măsura 'straordinariã ar fi ordini ale guvernului.

Doi alți onorabili comercianți, din cei menționați mai sus, și anume: d. Dimitrie Panaiot, și d. Dimitrie Sfețescu, cărora după ce li se vându obicetele sigilate, li s'a luat cum aretaiu, contribuțiunea și pe luna Iuniu, voindu a merge la Brașov pentru in parte trebuințe, d. Prefectu totu n'a bine voit u a le libera pasporțe plinã ce n'au plătitu contribuțiunea și pentru corintea lunã Iuliu, cându chiaru in starea ordinarie, după lege, n'ar fi pututu se le-o cerã de cătu la finele lunii. Asemene apesare are a se exercita asupra mai multora cari suntu întrebuințoi de a călători peste frontaria.

Dacă găsiți că și acestea sunt violări fără esemplu, bine-voiti a le nota la partita ce diceți ca finești deshise acestui ministeriu.

1860, Iuliu 17, Pitești.

Fiindu ca guvernul in urmare necontenitelor protestari, continuã prin putere arbitraria urmãrire a contribuabililor la plata impozitelor refuzate de camera, avindu dintr'acosta neplãcuta ocazie a cunoște neajunsurile la cari suntu expuși cei urmãriți, pecum siluirea uşelor casei (care mi s'a urmatu și mie in duminica de 30 a lunii trecute pe cându eram la bisericã) și amendele ce se iau pentru fie-care operațiune.

Fiindu ca pentru ori ce omu cu pucina avere compusa de moi multe imobile, efectulu urmãrii este foarte simplitorea pagubã a numeroselor amende la care se gãsește expus, căci se supune la diferite secestrate și amende pentru diferite contribuțiuni, contra legii, cea ce face, de este urmãrit pe trimestru o amendã de lei 800 pe an iar de va fi urmãritu cu luna de 2400 lei. Fiindu ca aceste urmãrii nu s'a sãmenã decãtu cu pretensunile beșliilor din nefericitele timpuri trecute, cându, după ce locuitorii le da (beșliilor) conace abundanți, apoi in pretensiunile lor trebuia se le dea și parale subț numire de ostenetã dinților; de aceia prin organulu stimateblulu d-v. diaru ve rog u a face cunoscutu ca voi u să vadu tristele consecințe ale urmãrii, voi u plăti (silit) contribuțiunile fiscale, și mi rezervu dreptulu de a reclama satisfacțiunea cãvenitã la timp de la onorata camera.

Primiți etc. G. Enescu.

1863, Iuliu 1, Focșani.

Domnule Preceptoru. Legea de urmãrire ce v'au datu reprezentatiunea Naționalã de ajutoriu pentru adunãrea dãrilor acelor legi-guine; legea de urmãrire ce d-v. și guvernulu ce slugãriți ați intorsu-o cu alãtu cutedãre in contra Națiunii, indu-cã ea vre se ve lãã pe tãrimulu legalitãții; legea de urmãrire din care ați fãcutu unu Knutu pentru dreptulu celu mai sacru alu Românulu, acelu de a nu fi silitu se plãtescã decãtu dãrile acele consimțite de dinsulu; legea de urmãrire de care ve serviți pentru ca se tãiați punga contribuabilulu de la

breu; acestã lege care fãrã guvernulu de astã d-i, singuru in folosulu se, ar fi trecut u cãcãri și nu s'ar fi aplicat in bine cuvintala nãstrã țerã, la gradulu 3, dice cã obicetele secestrate se voru vinde prin licitațiune dupe cece d-ile de la catagrafisire și proprie.

Ei bine! d-v. d-le Preceptoru, pecum u sciți, mi ați pecetluitu uã pãvechiã de pistole la 26 ale lunii trecute Maiu; de atunci și pinã acum suntu trecute inu cece d-ile statornice de telele urmãrii, daru mai multu decãtu trei, deci, și pistolele mele stãu inchișe și eu sedu lingã ele și le pãzescu, fãrã se am plãcerea se ve mai vedu m'acaru pe la casa meã unde ați lãsatu urmele cãlcãriului de lege.

Nu ve înțelegu, nici pe d-v. nici pe guvernulu d-v. ați lãsatu calea ley giloru și ați apucat u drumurile voiniciei, pentru ce daru ve opriti cându vedeți ca nu ve stã inainte cea mai slabã potirã?

Sã lãã ore bumbacelã și lipsa de bãrbãtie ce se dice cã caracterisã pe guvernulu d-v? Se lãã ore fiorii ce ve lãã strigãtãle adevãratulu stãpnu? Se lãã ore frigidãle ce apuca pe criminale cându simpteã apropierea sentinței dreptulu judecãrii. Ori cã nici susu nici josu numai sciți ce faceți? Puneți-ve in minte, domniloru, cã banulu poporulu este banulu lui Dumnezeu! de-tu veți sculge pe nedreptã veți respundu; și de-lu veți lãã se se pãrdã iarãși veți responde! Gãndiți cã judecãta poporulu este ca de pe urmã și fãrã cruțare ca și a lui Dumnezeu! luați daru de vi se cãvina și conținți de a cere dacã nu vi se cade! De vreme ce mi ați implinitu pistolele, ve credeți inu puterã de a face vin-deți daru, luați-ve plata și dați-mi drumulu la muncã, cãci apot nu veți mai ave nici ce implini!

Paravanulu după care sugrumãți pe sermanulu contribuabile, acea lege nãscutã inu unu ceas u reu și menitã se vede numã pentru unu guvern u ca acesta al d-v. nu ve autorisã ca se ne constituili pãzitori vecinici al lucrurilor implinite. Eu protestez u contra acestei din nou cãlcãri de lege, și declar u ori ce respundere mi ați aruncã in privirea pistolelor pecetluite, numerãndu de la aceste cece d-ile implinite, a respingã și o îndrept u asupra capulu acelor cari ințelegind u fea legea o aplicã și mai reu; voru stã pistolele cãtu veți poști pecetluite, eș nu me voi u atinge de dinsa ca de focu, dar nici le mai pãzescu; de mi se va intimpla vre nã pagubã voi u scãde la cine se o ceru.

Al. Sibleau.

Domnule Redactoriu.

Bine voi u spre a se vedu cum u se stringã impozitele, și la ce neajunsuri suntu supuși acei ce se conformã legiloru și voturiloru Adunãrii, a publica urmãtorã adresa cãtrã d. perceptoriu a supscrisuliu.

Primiți etc. M. Mincu.

Domnule Perceptoriu.

Sunt u și eu dintre acei cari au deprinderea a se conforma legiloru și voturiloru Adunãrii, prin urmare eram decis u a nu plãti impozitele de cãtu pe douã lune și insãrcinãsem u cãcãta pe d. Cost. Panaiolu, cãci eu sunt u pe voi u a pleca pentru afacerile mele și cãutarea sãucãții. Presintãndu-me inu astãdã la prefectura poliției spre a lua unu pasaportu, mi s'a refusat u declarãndu-mi-se cã nu mi se va libera de cãtu după se voi u plãti impozitele pinã la 1 Ianuaru 1864. Silitu de necesitate, silitu de starea sãnetãții mele a merge spre cãutare, cãtu se me apu pui acestel impuneri a poliției, dar cea-a, protestãndu tof u d'atã prin

acestã, ve depui acelo impositã pinã la sinitulu anulul pecum u mi s'a impusã de poliția.

Primiți, etc. Michail Mincu.

D. Perceptoriu a refusat u d'ã primi astã adresã, și d. Mincu nevoindu a plãti de cãtu cu condițiunea d'ã i se primi adresã, d. perceptoriu i-a dat u urmãtorã dovãdu in urma cãrii-a i s'a liberat u pasportu.

DOVADA.

Domna Michail Mincu d'ã mãhãlãoa sf. George nouã, fiindu regulat u prin statulu de adãosulu contribuabililor, ce s'a trimis u d-lui ministru de finãnci, inuã aprobãrea lui n'au venitã, și chitanța din condica cu numeru nu pãte avea.

Com. Șp. de roșiu B. Bosianu.

1863 Iuliu 18.

POLONIA MARTIRĂ

Precuritãre.

Unu publicist u rusu, inu unu diariu din anul u trecut, diceã: „Unitatea de sufletu, inre Poloni, se mãresce, se fortificã. Din tãtu in sãtu, ei își lãã de mostenire causa comunã, intrãgã, nemicșioratã. Și cu tãte astea, unde este Polonia?”

Unde este? in unitatea sufletulu. Astã unitate s'a insemnat u o unu mare semn in anu d'ã urmã in cãmãnu (lucru capitale și cel u mai ane-yolosu), in șimulu familiei, in fortea reformã ce femeiele inșeși au cãrcat u, a dãnelor u a morãvurilor u, a cheltoi-lelor u a educațiunii Europa s'a mișcat u de perseverențã in unãnitãtã doliulu.

Unitatea! ce tare este ea, cându, supțu poliția cu sãte de ochi, inșimțãnea feroce, armatã cu atãtea miștãloce d'ã corupci toți comunicã, se ințelegu, lucrãzã, cându nevoințulu Comitãtu rãsedu in sinitulu Warszawiei chiaru. Nici unu trãdãtoriu in astã mare poporu.

Unitatea! Ecã o spãmãntãtorã și teribilã. In criseã actualã, Polonia declarã cã u recomparabile mãrire, nu numai ea va reinvia, daru cã va reinvia intrãgã, cu tãte membrele sele, cã nu vopescã viața cu nici uã altã condițiune; cã va fi din nou uã Poloniã mare de 25 de milioane de gulete se u cã uã a fi de locu.

Acestã se va simpti de totu pãmãntulu.

Orgoliu? imprudiniã? nebulniã? Nu, și dãtoriã de inimã cãtrã membre ilustre ale familiei polonese. — Cum u se cedã Polonia de la meãã-nopțe, se renege pe Copernic? — Se cedã Lituania! este Mickiewicz și Kosciusko. — Cracovia? Mormintele Jagelloniloru, mormintulu lui Sobieski.

Daru aceste membre in se s'a vindã cãtrã intrunire. In momentulu cându vorbesc u, ecã Ucraina, țerã Kasaciloru, inu uã cartã tãte frumosã, reclamã, pune dreptulu se u anticu și gloria sea d'ã Polonese.

Astufeliu se refãce Poloniã, in ãnime și'n voinție. Ea impinge concista sea morale. Intinde in giuru-i regatulu sufletulu, eroismulu, sãrãntã corãdu! Rusia, in astu timp u, se desface și se cadãyrãce. Astã este progresulu se u; l'am insemnat u, și ancã pentru timpul u de care este mai mindã. Cu cãtu a crescut mai mult in spațiu cã atãtu a intrat u mai mult in mãrte. Brutalele Petru cel u Mare crezã imperiulu, ucide națiunea. Tinșã Cãterina, Nicolão cel u feroce, nesce omo-

ritori al Rusiei. Suptu Alessandru II, in ce stare d'ã d'scomponere este ea?

Morte sigurã! Și vermil sunt u aci. Credeți cã de n'ar u astufeliu, s'ar vorbi de monstru (ogre) cu atãtu lãbertate? Credeți cã, de n'ar u mortu, bebrãnul lordu Palmerston ar u veștedãu metedã ultima cursã, ar u in-ferat u buvintulu ce va romãne: „Con-scriptione? nu, proscritione.”

Cu mortii se u muritã, vorbesc u cineva fãrã ceremoniã. Este franču. Și acestã u ucide mai curind u.

Cãndu am d'ãș și am preșitã cea ce vedem u, este acelu mult u d'atunci, cine erã cu mine? Nimine.

Se scie cãtu de profundu era respectulu guvernulu trecut u pentru imperiulu rusu. El u credea literalã minciunile duclulu de Ragusa și altoru a asupra forțiloru Rusiei.

Amicii mei cei mai luminați inșit nu erã departe d'ã adoptã, ca preșicere seriõsã, sinistrulu cãntec u alu lui Béranger asupra casaculu, asupra fãtãlitãții ce-l u duce spre Ocidentu.

Lucru curios u Poloniã, mai multu decit ori cine, crezãdu in Russia. Cutare, dintre cei mai vitezi ce astu putã numi, prin uã modestiã de eroi u, și esagerã forțe armatã rusescã. Cutare (Christulu, martirulu împãcãrii), prin unu enorm u sacrificiu, reabilitã pe calã. Abel iertã pe Cain.

Trebue d'ã se spãmãmã și acestã? Acel u Nicolã, prin credința sea supertitiõsã in rolulu se u Elagelulu (Biciulu) lui Dumnezeu, prin escerabiliã sea falã d'ã espune totu ce face orõre, fãcuse impresiune. El u se credu Iwan cel u Teribilã. Fãcu și pe alți al u crede. Acei ce fusese in visiuna Ferei, chiaru după ce esiau și veniau aci, nu vorbiau de loc u d'ã d'ãș se u cel u pucinu vorbiru încetu.

Russia a speculat u totu de una cu acestã terõre. Permanintele se u 93 (terõre) avea nevoiã a remãne escrabile, ca se nu fiã de risã. Ea ar u ucisu pentru uã cãutãrã. Nefericire cui vedeã unu frãcescu prã multu observatori u. Pernet, este la Moscova. Fãrã causã nici protest u, inu inchid u Kromãnu, in carcerile supterane ale cãtor ferestre grãtelate dãtu in șianțuri. Acel u se administrã unu spectaclu oribilã, unu șupliciu de femeie: douã fete bãtute pinã la mortã. El u credu cã se mörã inșeși vedind u acestã se u c'o se devliã nebunu. Credeã cã n'a se mai sesã d'ãcolo, se u de lora eși, spãriat u, terificãtu pentru totu deuna, nu va vorbi nici uã datã de Russia.

Cuvintulu astã tãre, astã de droptu: „Russia este cholera,” pãrea atunci a se verificã de minune. Umbra sea nesãnetõsã și puturõsã se intindeã asupra Europei, chloroformisã Germania, ne coprindea pe noi, și se opria abã la Oceanu. Cãndu am u scris u acestã cartã, d'ãș la ai mei: „Pãmãntulu ne va lipsi.”

Ori cum u, crequã cã unu atac u fãrã prudiniã, fãrã cruțare, era unu miștã-locu mare d'ã trupe farmeculu. Erãm u toți, Polonesi, Germani, Francesi, in nu sci u ce fãtorecim u, in cari se vedea unu ce mare, uricios u, negru care se apropia. El u d'ãș: „Este numai uã umbrã.”

Monstrulu (ogre) me u trãia cãndu tipãri u: „Acest u domn u nebunu!”

Cevãm d'ãș supsiste. Russia rãmãne Russia, ca guvern u. Personãlitateã variabilã a Czarulu nu schimbã nimic u. Suptu Alessandru II, adevãratulu czaru, eterna uriciosã burocrãtia a ințrecut u in gãte acestã pe Nicolã.

Russia este aceãșã ca fãporã. Orb u, sebaticu, desfrinat u, d'ã prãdã, ucide, etc. Astã era astã dãș la mãcelurile din Warszawa, astã uã vedem u in Martiu 1863. Cã fãst uã oficiãrii sublime, pucinu uã pãșã mulțimii. In

aparintea sea inoranțã, fineã sea barbarã, ea scie bine cã generari sea considerã aste escese ca lucruri d'unu efect u escelinte, unu terorism u fãositoriu care dosãrmãzã dinainte p'ace ce se tem u d'ã atrage asupra femeieloru, asupra copiiloru lor u, un resbel u astã de spãmãntãtoriu.

Feroçitateã calculatã este aceãșã. Daru forțã militariã? Me indoiesc u tare. Nu este armã seriõsã unde nu esisto de loc u administratiune. N'ãș vequã astã administratiune furã, desordinatã, in resbelulu Crimei, lãșãndu se mörã pe drumuri trei patru sute de mi de omeni, pe cari-i rãdica, in trãnșiteã, și nu-i intrã? Din causa multei miserie, astã ginte a slãbit u. Kãrãnzine o spus u lui Alessandru I; dejã nu mai erãu Rusi lui Suwaroff. Ce sunt u ei astã-d'i? Este sigurã cã cãtu va Polonesi se u armã uã bãtu.

Și de nefericire ar fi dacã, prin uã concesione pe care o fac u prã ușior u, inlãturãndu pe Rusi din Europa, li s'ar da Asia? Trebue se nu scia cine va totu ce cere aceã mare misiune d'ã reinvia Orientele. Brutalitateã rusã, ușiorã și violente, ar fi cel u mai funesto, cel u mai periculos u preceptoriu, cel u mai sterpitoriu, pentru nobilile națiuni orientali, de cari e anevoiã, delicet u d'ã se apropia.

Nu este nicidinte insurecțiunii polonese care-mi scõte din inimã tãte astea. De mult u le aveam in mine, și trebuia se vorbesc u. Daru clopotulu, clopotulu me turburã, numele iubite ale martirelor rusi, spiritulu plãcut u alu lui Herten, mãrinimã sea, eroismulu lui Bacunine.

Am u amici polonși. Totu u Polonesi au ințrebuințãtu forțe pucinu astã cartã. Politici u gãsiãu prã nedãdã, și devoții u respingãu. Mistificur u pacificatori nu le plãcea, cã acolo unde ei puneã unu de semn u, astã cartã d'ocelu se puã uã spatã.

Cu tãte astea este ocelu curăț u, și spatã adevãrulu.

Russia va cãștiga pãte a nu mai fi unu monstru, ci uã frumosã națiune mare de 35 de milioane de Muscali, cari atunci, ne mai fiind u strivit u, își voru lua desyoltãrea.

Polonia este anima Norđulu, — ea singurã erã nu seã altã, care este din Asia, afãrã d'ã uã Parisiani din Petersburg și nesce ilustru discipli ai lui Hegel cari nu voru schimbã aceã mare mulțime, unde nimic u prinde. Polonia este uã Françiã cu tãte vechiele nãstre defecte, calitãtile nãstre, daru avind u mai mult u de cãtu noi martirulu și nesce daruri singulare, esalãte pinã la sublimitate.

Vivat Polonia! și morã in d'ãrbãnu fãrã inimã! nu națiunea rusã, cãci cu mortã in uã trã Russia.

17. Michellet.

15 Martiu 1863

DESBATERILE ADRESEI

in Sesiunea din 1862—1863.

Adunãru electivã a Romaniei.

Aceste importante desbateri, tipãrite in unu volum u portativ u de 400 pagini, se aãã spre vindãre la administratiunea d'ãrulu Românulu. Resunetulu ce a avut u aceste desbateri impune hãcãru necesitateã de a poseda acestã insemnatã colecțiune. Prețulu mic u in cõmpãrãtãie cu mãrãrã volumulu inlesnesce și mai mult u mișoculu de a nu se lipsi cine va de dinsulu.

